

Streszczenie

Podjęta w rozprawie doktorskiej tematyka zarządzania ryzykiem w projektach kulturalnych non-profit stanowi odpowiedź na zidentyfikowaną lukę badawczą. Polega ona na braku usystematyzowanych metod zarządzania ryzykiem w projektach kulturalnych non-profit, a także niewielkiej liczbie publikacji dotyczących zastosowania Scruma w zarządzaniu tymi projektami. Problem badawczy pracy formułuje pytanie: „Jak dopasować istniejące metody zarządzania ryzykiem w projektach do projektów realizowanych w instytucjach kultury?”. W ramach wskazanego problemu zidentyfikowano potrzebę opracowania metody zarządzania ryzykiem dostosowanej do projektów kulturalnych non-profit, wykorzystując podejście zwinne, a w szczególności jego najpopularniejszą odmianę, Scruma, który odpowiada specyfice realizacji projektów w instytucjach kultury.

Koncepcja autorskiej metody przedstawionej w pracy i zweryfikowanej wstępnie w badaniach empirycznych opiera się na modelu „Wiedza i działanie” i polega na włączeniu procesu zarządzania ryzykiem do iteracji Scruma. Metoda powstała w drodze krytycznej analizy literatury w zakresie zarządzania projektami kulturalnymi i zarządzania ryzykiem w projektach zwinnych.

Do weryfikacji metody zastosowano wielokrotne studium przypadku. Metody zbierania danych obejmowały przeprowadzenie indywidualnych wywiadów pogłębionych, ankiet, obserwację uczestniczącą oraz analizę treści. Badania pilotażowe przeprowadzono w trzech instytucjach kultury. Wyniki tych badań oraz ponowna analiza literatury pozwoliły na opracowanie końcowej wersji metody „Wiedza i działanie”, która integruje elementy Scruma z procesem zarządzania ryzykiem według PRINCE2®. Następnie metoda ta została zastosowana w pięciu projektach zrealizowanych w pięciu różnych instytucjach kultury, co umożliwiło ocenę skuteczności i możliwości jej stosowania w projektach kulturalnych non-profit oraz identyfikację obszarów wymagających dalszych badań.

Wnioski z badań wskazują, że metoda „Wiedza i działanie” jest adekwatna do specyfiki projektów kulturalnych non-profit, przy uwzględnieniu ich niekomercyjnych celów, stosunkowo krótkiego czasu trwania oraz ograniczonych budżetów. Kluczowym narzędziem wspierającym planowanie i systematyczną kontrolę postępów projektu okazał się dostępny dla wszystkich Rejestr Produktu. Ponadto z badań wynika, że metoda wspiera komunikację w zespołach i przejrzystość zadań. Możliwość zastosowania metody w organizacji zależy od złożoności projektu oraz struktury organizacyjnej. Nie mniej ważnym aspektem jest uwzględnienie kontekstu realizacji projektów kulturalnych, który również został przedstawiony w pracy.

Znaczenie badań polega na wypełnieniu luki w literaturze dotyczącej zarządzania ryzykiem w projektach kulturalnych oraz adaptacji zwinnych metod zarządzania do tego specyficznego kontekstu. Badania przyczyniają się do profesjonalizacji zarządzania projektami w instytucjach kultury, dostarczając naukowo uzasadnionego narzędzia, które może być zastosowane w celu zwiększenia skuteczności realizacji projektów kulturalnych non-profit. Ponadto, praktyczne implikacje pracy obejmują opracowanie narzędzi wspierających zarządzanie ryzykiem, takich jak uniwersalny sposób konstrukcji rejestru ryzyka oraz predefiniowana lista ryzyk dla projektów kulturalnych.

Bluzie Knie uszyńkie